

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiriiotosani@yahoo.com

izvorultamaduiriiotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

20 Iunie 2021

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 25 (906) † ANUL 18

POGORĂREA DUHULUI SFÂNT – ÎNTEMEIEREA BISERICII

Astăzi, Sfânta Biserică prăznuiește evenimentul Pogorării Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, Cincizecimea sau Rusaliile, cum i se mai spune în popor. Fiecare din aceste denumiri reflectă un aspect sau altul al acestui mare eveniment din istoria mântuirii neamului omenesc din robia păcatului. I se spune Pogorârea Sfântului Duh pentru că acum puterea Duhului Sfânt s-a revărsat asupra Sfinților Apostoli, înzestrându-i cu „putere de sus” pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei tuturor popoarelor. Evenimentul acesta s-a petrecut la 50 de zile după învierea din morți a Mântuitorului Iisus Hristos, și de aici numirea de „Cincizecime” care era una din marile sărbători ale poporului evreu, dar care a primit un pronunțat caracter creștin. Numirea de „Rusalii” vine de la o sărbătoare a romanilor, „Rosalia”, care înseamnă trandafir, zi în care cetățenii romani mergeau cu trandafiri la mormintele celor decedați. Acest obicei s-a păstrat și la poporul nostru român, căci astăzi în unele părți ale țării se merge la cimitire pentru a se pune flori și trandafiri la căpătâiul celor decedați, iar în biserici se aduc crengi și frunze de nuc, armindenii sau tei, care simbolizează „puterea cea de viață făcătoare a Duhului Sfânt”, primind astfel un

pronunțat caracter creștin, nădăruind ca de această putere să se învrednicească și cei vii, dar și cei morți. Poate că acesta a și fost motivul pentru care Biserica a rânduit ca Sâmbăta dinaintea Rusaliilor să fie numită și „Sâmbăta moșilor de vară”, zi în care se face pomenirea morților. Dar care

este folosul nostru sufleteș din praznicul de astăzi, care este importanța lui? Pentru Biserică, Pogorârea Sfântului Duh este actul de întemeiere a Bisericii creștine, luând ființă prima comunitate bisericească formată din peste 3000 de persoane. Această primă comunitate creștină a crescut până în ziua de astăzi și va crește până la sfârșitul veacurilor, pentru a cuprinde cât mai mulți oameni, căci spune Sfânta Scriptură: „Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”. Acum, la Cincizecime, Sfinții Apostoli au fost investiți cu putere dumnezeiască pentru marea lor misiune de propovăduire a Evangheliei la toate neamurile, după cuvântul poruncit lor de Mântuitorul: „Drept aceea mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh...” (Matei 28, 19-20). După Pogorârea Duhului Sfânt, apostolii au mers în toată lumea, au propovăduit Evanghelia la toată făptura, au întemeiat biserici, au hirotonit preoți, pentru ca aceștia să continue întreita lucrare misionară de propovăduire a Evangheliei, de sfințire a credincioșilor prin harul sfințelor slujbe și de povățuire a credincioșilor pe cărările mântuirii. Pentru noi, cei credincioși, Pogorârea Duhului Sfânt are importanță prin aceea că ni s-a dat posibilitatea fiecăruia să ne putem mântui prin colaborarea noastră cu harul dumnezeiesc pe care îl primim în Biserică prin Sfințele Taine și alte slujbe bisericești, lucru care este bine scos în evidență de cuvintele rostite de preot: „Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți”. Să ne ajute bunul Dumnezeu, ca harul Duhului Sfânt să fie viu și lucrător în viața fiecăruia dintre noi. *Amin*

SENSUL POSTIRII

† Cuvânt la începutul Postului Sfinților Apostoli

În accepțiunea cea mai simplă, postul înseamnă abținerea de la anumite mâncări și băuturi, înfrânarea poftelor trupului, înălțarea minții și a inimii către Părintele Ceresc. Postul este mijlocul prin care noi recăpătăm vederea și gustul vieții din Împărăție, adică a vieții celei noi, pregătite pentru creștini, viață pe care atât de ușor o risipim și o înșelăm prin păcate și fărădelegi. Prin post și prin pocăință noi ne reîntoarcem la modul de viață dumnezeiască, pe care am avut-o la început în Rai, înainte de căderea primilor oameni în păcatul neascultării de Dumnezeu. Postul are un caracter spiritual, duhovnicesc. El face sufletul să biruiască patimile trupului, din această perspectivă, postul fiind condiție pentru dobândirea sfințeniei. Postul de bucate este doctorie, medicament pentru trup, eliberându-l de toate acumulările dăunătoare, care pot deveni sursa unor boli grave. Din această perspectivă trebuie însă precizat și faptul că postul, redus doar la valențele lui trupesti, ca simplă abținere de la anumite mâncăruri și băuturi, fără a-i da și o conotație duhovnicească, devine simplă înfometare, dietă alimentară. Pentru ca postul să-și atingă deplin scopul său, acela de a ne reintegra în modul de viață din Împărăția lui Dumnezeu, el trebuie să dobândească însă și anumite sensuri duhovnicești, fiind împletit atât cu rugăciunea, cât și cu făptuirea cea bună, îndreptate către Dumnezeu și către semenii. Postirea desăvârșită presupune astfel mai multe exigențe, și de natură duhovnicească. Postul trebuie împreună cu rugăciunea, postul trebuie apoi unit cu milostenia, postul înseamnă mai înfrânare de la tot gândul rău și învăluire în iubire necondiționată față de toți. Ce folos dacă gura nu mănâncă carne, iar cu hulele și cu vorbele necuviincioase rupe din trupul fraților noștri? Ce folos a ne înfrâna ochii de la privescări necuviincioase, dar cu inima a dori cele rele fraților noștri? Postul fără iubirea de semenii nu poate aduce nici un folos. Postul trebuie asociat mai apoi cu smerenia, ca opus al mândriei sau al slavei deșarte. Și cu adevărat smerenia îi înfrânge pe draci, pentru că diavolul nu se poate smeri. Postul trebuie să genereze în noi o neîncetată stare de pocăință pentru păcatele pe care neîncetat le săvârșim. Iar starea deplinei pocăințe ne duce către scaunul Spovedaniei, unde prin această Taină facem început bun vieții noastre și împlinind canonul rânduit de duhovnic, dobândim de la Dumnezeu deplin iertarea păcatelor noastre. Postul are la capătul său bucuria gustării din Hristos, în Sfânta Împărtășanie, și în aceasta stă de fapt finalitatea sau sensul postirii. Postirea, fără să aibă la capătul său bucuria gustării din potirul euharistic, nu-și atinge rostul. Numai ținând cont de aceste exigențe, postul nostru va fi un post deplin.

† *Ascultare, post și rugăciune - cărările care duc spre adevărata libertate: prin ele izgonesc de oameni toate nevoile.*

PUTEREA RUGĂCIUNII, DARUL DUHULUI SFÂNT

Rugăciunea este atât de tare și de puternică încât poți să te rogi și să faci ce vrei, căci rugăciunea te va povățui spre o lucrare adevărată și dreaptă. Pentru ca să fii plăcut lui Dumnezeu n-ai nevoie de nimic altceva decât să iubești – „iubește și fă ce vrei”, spune Fericitul Augustin - căci cine iubește cu adevărat, acela nu poate și nu vrea să facă ceva ce nu este plăcut ființei iubite... cum însă rugăciunea nu este decât revărsarea și lucrarea dragostei, atunci se poate spune cu toată dreptatea despre ea același lucru: Roagă-te și fă ce vrei, și vei atinge țelul rugăciunii, vei dobândi iluminarea (odihnirea Duhului Sfânt în tine)!...

Roagă-te și gândește ce vrei, și gândurile tale se vor curăți prin rugăciune. Rugăciunea îți va lumina mintea, va izgoni și va liniști toate gândurile necuviincioase. Asta o întărește Sf. Grigorie Sinaitul: „Dacă vrei - ne sfătuiește el - să-ți alungi gândurile și să-ți cureți mintea, atunci izgonește-le cu rugăciunea, căci în afară de rugăciune, cu nimic nu putem opri gândurile”. Sfântul Ioan Scărarul spune în această privință același lucru: „Caută să biruiești vrăjmașii ce țin de gânduri prin Numele lui Iisus. Afară de această armă nu vei găsi alta”.

Roagă-te și fă ce vrei, și faptele tale vor fi plăcute lui Dumnezeu, iar pentru tine folositoare și mântuitoare. Rugăciunea deasă, chiar și atunci când nu ține seama de cererea ce o faci, nu va rămâne fără rod (Marcu Ascetul), pentru că în ea însăși se află o putere plină de dar. „Sfânt este Numele Lui, și oricine va chema Numele Domnului se va mântui”. Cel ce s-a rugat multă vreme fără să simtă vreo îmbunătățire în viața lui vicioasă a primit în cele din urmă, prin rugăciunea lui, o înțelepciune și o chemare la pocăință.

Roagă-te și nu încerca să birui patimile prin propriile puteri. Rugăciunea le va dărâma în tine: „Căci Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume”, spune Sfânta Scriptură, iar Sf. Ioan Carpatinul învață că dacă tu nu ai darul înfrânării să nu te întristezi, ci să știi că Dumnezeu cere de la tine silință spre rugăciune, și rugăciunea te va mântui. Bătrânul descris în Pateric, care „căzând a biruit”, adică poticnindu-se de păcat nu s-a deznădăjduit, ci s-a întors cu rugăciunea spre Dumnezeu și s-a ridicat în picioare, slujește drept dovadă printr-o pildă.

Roagă-te și nu te teme de nimic, nu te înfricoșa de necazuri, nu te spăimânta de năpaste, căci rugăciunea te va apăra, le va înlătura. Adu-ți aminte de puțin-credinciosul Petru care se îneca, de Pavel care se ruga în temniță și de alte cazuri asemănătoare. Toate aceste întâmplări arată puterea, tăria și întinderea atotcuprinzătoare a rugăciunii făcută în Numele lui Iisus Hristos.

Roagă-te oricum, numai mereu, și nu te neliniști de nimic. Fii vesel și liniștit cu duhul, căci rugăciunea va rândui toate și te va înțelepți. Ține minte că despre puterea rugăciunii vorbesc Sfinții Ioan Gură de Aur și Marcu Ascetul. „Rugăciunea, chiar atunci când este făcută de noi, care suntem plini de păcate, ne curăță numaidecât”. „Ca să te rogi într-un fel oarecare stă în puterea noastră, dar ca să te rogi curat este un dar de sus”. Jertfește lui Dumnezeu ceea ce poți, iar puterea lui Dumnezeu se va revărsa în neputința ta.

† PROGRAM LITURGIC †		
ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITAȚI
Luni 21 iunie	07:00	Utrerenia și Sfânta Liturghie
Miercuri 23 iunie	14:00	Spovedanie
	18:00	Vecernie cu litie
Joi 24 iunie	07:00 - 11:00	Utrerenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
Vineri 25 iunie	14:00	Spovedanie
	18:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 26 iunie	07:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	14:00	Spovedanie
	18:00	Vecernie
Duminică 27 iunie	07:00	Utrerenia și Sfânta Liturghie
	11:00	Program de bibliotecă
	18:00	Vecernie

Istorieară despre Sfânta Treime

Un om simplu călătorea pe un drum de țară, în tovărășia unui preot. Vorbind ei de una de alta, omul și-a arătat o nedumerire: „Cuvioase părinte, nu pot înțelege cum de în Sfânta Treime sunt trei Persoane care formează Una singură. Cum de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt trei persoane unite, nedespărțite, dar fără a se amesteca una cu cealaltă?”. „Fiul meu, îi răspunde cu răbdare preotul, sunt și lucruri mai presus de gândirea noastră păcătoasă. Însă, ceea ce spui nu este atât de greu de priceput. Să privim, de exemplu, soarele! Să zicem că sfera de foc, ce dăinuiește acolo de veacuri, este Tatăl. Apoi, să spunem că lumina care ne vine de la soare este Fiul, Iisus Hristos, Ce a venit să ne lumineze viața și să ne scape de păcate. Apoi, căldura, care vine tot de la soare pentru a ne încălzi, să zicem că ar fi Sfântul Duh, Care, cu dragostea Sa, ne încălzește mereu sufletele înghețate de răutate. Vezi tu, fiul meu, soarele cu lumina și cu căldura lui nu sunt unul și același lucru și, cu toate acestea, cele trei rămân diferite când vorbim despre fiecare? La fel și în Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt Unul și Același Dumnezeu, Căruia noi, credincioșii, ne închinăm”.

Omul, ca și toate celelalte vietăți și lucruri, este creat de Dumnezeu din iubirea sa infinită. Dar omul este doar o creatură și înțelepciunea sau puterile sale nici nu pot fi comparate cu cele ale Domnului. Însă, oamenii mândri păcătuiesc îndrăznind să creadă că nimic nu este mai presus de ei și că toate, mai devreme sau mai târziu, le sunt accesibile. Omul credincios știe, însă, că nu mintea și nici puterea, ci doar iubirea le poate cuprinde pe toate. **Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt. Treime Sfântă, mărire Ție!**

► **Lucrul important este acesta: Să fii capabil în orice moment să sacrifici tot ce ai pentru ce ai putea să devii.**

► **Excelența morală este un rezultat al felului în care trăim. Devenim corecți, făcând fapte corecte, devenim temperați comportându-ne temperat și devenim curajoși făcând acte curajoase. Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi!**